

HET VOORTBRENGEN VAN DE VOLGENDE GENERATIE VOOR HET GEMEENTELEVEN

Boodschap één

De persoon, het leven en de verantwoordelijkheid van de Ouders

Schriftlezing: 1 Tes. 1:5; 2 Kor. 6:1; Joh. 1:12-13; 1 Joh. 3:1-2; Fil. 1:19-21a; 3:10; Dt. 6:7; Ps. 78:5-7; Jl. 1:3; Hnd. 2:38-39; Ef. 6:4; 2 Tim. 1:5; 3:15; Gal. 6:7-8

I. God heeft meer aandacht voor wat we zijn dan voor wat we doen of voor wat we kunnen doen; Hij geeft om wat voor soort persoon we zijn en voor wat voor soort leven we leiden—1 Tes. 1:5:

- A. In de Gemeente is de persoon de belangrijkste zaak; de persoon is de weg en de persoon is het werk van de Heer—Joh. 5:19; 6:57; Fil. 1:19-26; Hnd. 20:18-35; Mt. 7:17-18; 12:33-37.
- B. Het hoofd van het huishouden bestuurt de familie door zijn persoon; het is de persoon die de familie bestuurt, het is geen methode die dat doet—2 Kor. 6:1, voetnoot 1 RcV; Op. 21:16:
 - 1. Wanneer we iets doen, is er eerst een persoon nodig die dat doet; daarna komt de methode; er is geen noodzaak voor een goede methode voor bestuur; er is eerder een noodzaak voor een goede persoon voor het bestuur—Ex. 4:10, voetnoot 1 RcV.
 - 2. Zodra we betrokken raken bij methodes vervallen we in uiterlijk vertoon; oprechtheid duidt op een consistentie vanbinnen en vanbuiten—verw. 32:19-21.

II. We moeten zien dat we God-mensen zijn, uit God geboren en toebehorend aan Gods soort; dit is het begin van een God-menselijk leven—Joh. 1:12-13; 1 Joh. 3:2:

- A. We zijn wedergeboren uit God de Geest om geesten-goden te zijn (Joh. 3:6b), we behoren toe aan Gods soort om het koninkrijk van God te zien en binnen te gaan—Joh. 1:12-13; 3:3, 5-6; 1 Joh. 3:9:
 - 1. Wanneer we beseffen dat we, als kinderen van God, God zijn in leven en natuur zullen we radicaal veranderen; de atmosfeer en alles wat aan ons gerelateerd is zal ook veranderd worden—Joh. 1:12-13; 1 Joh. 3:2.
 - 2. Als alle huidige christenen beseffen dat ze God zijn in leven en natuur, dan zou de hele wereld anders zijn—Hnd. 17:6.
 - 3. Wanneer we aan onszelf denken als God-mensen, revolutioneert dit denken, dit besef, ons in onze dagelijkse ervaring—Ef. 4:22-24.
- B. We moeten een God-menselijk leven leiden in ons getrouwde leven—Fil. 1:19-21a; 3:10:
 - 1. “Leven we Christus thuis met onze man of vrouw en met onze kinderen? We hebben een ware opwekking nodig om God-mensen te zijn die een leven leiden van het voortdurend verloochen van het zelf en gekruisigd worden om Christus te leven voor de uitdrukking van God”—*Life-study of 1 and 2 Chronicles*, p. 77.
 - 2. “We moeten voorzichtig zijn in elk detail. Wanneer we bijvoorbeeld tegen onze echtgenoot spreken, moeten we spreken volgens de geest. We moeten in alle dingen volgens de geest wandelen (Rom. 8:4). We moeten gewaarschuwd en alert zijn dat, wat we ook zeggen, wat we ook doen, wat we ook tot uitdrukking brengen, onze houding, onze geest en onze intentie, gezuiverd moet zijn door de levengevende, samengestelde, allesomvattende Geest”—p. 49.

III. Afgezien van het boek Spreuken, lijkt het alsof het Oude Testament ons niet veel onderwijs geeft betreffende het ouderschap maar er zijn echter enkele goede voorbeelden—Ex. 12:3-7; Dt. 6:7-9, 20-21; 11:18-21; Ps. 78:5-7; Jl. 1:3:

- A. Adam en Eva werden gered en zij gaven het woord van verlossing door aan de volgende generatie; wij moeten deze dingen ook met onze eigen kinderen delen, we moeten hen het verdrietige verhaal van de val van de mens vertellen en ze het goede nieuws van Gods verlossing verkondigen—Gn. 3:21; 4:4.
- B. “Door geloof offerde Abel een beter offer ”; omdat Abel zo’n geloof had, dit geloof beoefende en God een offer bracht in overeenstemming met zijn geloof, moest hij de verkondiging van het blijde nieuws van zijn ouders gehoord hebben—Heb. 11:4.
- C. Noach erfde alle goddelijke wegen van zijn voorouders: Noach erfde Adams manier van verlossing, Abels manier van offeren, Enos’ manier van het aanroepen van de naam van de Heer en erfde ook Henochs manier van wandelen met God—Gn. 3:21; 4:4, 26; 5:22.
- D. In de voorbereiding van Mozes, bereidde God goddelijke ouders voor die hem na zijn geboorte met goddelijke gedachten infuseerde; door de infusering van zijn ouders had Mozes de goddelijke gedachte en het begrip dat hij de kinderen van Israël moest bevrijden—Ex. 2:7-9; Heb. 11:24-25.
- E. Met uitzondering van Jozua en Kaleb, waren zij die gekwalificeerd en gereed waren om het goede land in bezit te nemen, de jongeren, de tweede generatie—Nu. 14:29-31, 38; Dt. 1:35-36:
 - 1. De tweede generatie ging niet door zoveel ervaringen als de eerste generatie, zij ontvingen echter wel het voordeel van wat de eerste generatie had ervaren—11:2-7; Joz. 1:1-3.
 - 2. Wat de ouderen ervoeren was heel effectief in het opbouwen van de jongeren; daarom kon God uit de tweede generatie meer dan zeshonderd mannen met een rijke erfenis en een sterke achtergrond voorbereiden die gekwalificeerd waren om tot een leger gevormd te worden om voor Gods koninkrijk te strijden—Dt. 1:10-11.
 - 3. Het principe is vandaag hetzelfde in het wederopbouwwerk van de Heer; wat de ouderen hebben ervaren wordt op de jongeren overgedragen en zal zeer effectief zijn in hun opbouw en in hun voorbereiding om met en voor God te strijden—2 Tim. 2:2.

IV. Het Nieuwe Testament geeft veel aandacht aan onderwijs voor de ouders en niet zo veel aandacht aan onderwijs over kind-zijn; zowel Efeziërs 6 als Kolossenzen 3 leggen meer nadruk op ouders dan op kinderen—Hnd. 2:38-39; Ef. 6:4; Kol. 3:21; 2 Tim. 1:5; 3:15:

- A. Als we de woorden in de Bijbel betreffende het ouderschap samenvatten, is het belangrijkste wat de ouders moeten doen hun kinderen voeden in het onderwijs en vermaning van de Heer en ze niet prikkelen tot boosheid of ze ontmoedigen; dit betekent dat ouders zelfdiscipline moeten beoefenen en op geen enkele manier losbandig moeten zijn.—Ef. 6:4; 1 Tes. 2:7.
- B. Het geloof van Timoteüs woonde eerst in zijn oma Lois en in zijn moeder Eunice en werd overgedragen aan hem—2 Tim. 1:5; 3:15; Ef. 6:4.
- C. De lofzang van Maria bestaat uit vele citaten uit het Oude Testament wat er op duidt dat de Heer Jezus opgroeide in een gezin dat gevuld was met de kennis en liefde voor Gods heilige Woord—Lc. 1:46-55.

V. We moeten beseffen dat het christelijke leven een leven is van zaaien; alles wat we doen is een soort zaaien, óf tot het vlees óf tot de Geest—Gal. 6:7-8:

- A. Alles wat we tegen onze kinderen zeggen en met ze doen, is een zaad dat in hen gezaaid wordt—verw. 2. Tim. 3:10
- B. In het gemeenteleven zijn we voortdurend kleine zaadjes aan het zaaien; voorzichtig zijn in ons zaaien is waakzaam zijn betreffende ons leven—verw. Heb. 13:7.

VI. Het door God bepaalde principe is dat een vader een leven moet leiden dat een voorbeeld, een toonbeeld is voor zijn kinderen; desondanks moeten we beseffen dat hoe onze kinderen worden uiteindelijk afhangt van de barmhartigheid van de Heer—Rom. 9:10-13; Ef. 6:4:

- A. Daarom moeten we onze plicht vervullen om een juist leven te leiden als voorbeeld voor onze kinderen, we moeten niet ontmoedigd zijn of trots zijn op hoe onze kinderen worden; Jakob en Ezau waren een tweeling maar Romeinen 9:10-13 laat ons zien dat hun bestemming afhing van Gods verkiezing.
- B. De beste en meest juiste manier om ouders te zijn is om te leven als een voorbeeld voor onze kinderen en te bidden voor de barmhartigheid van de Heer.
- C. Als ons leven een juiste standaard tot stand brengt, zijn we niet aansprakelijk als onze kinderen zich slecht gedragen; als we echter niet als een goed voorbeeld leven, is het slechte gedrag van onze kinderen onze verantwoordelijkheid.
- D. Wanneer we een goed voorbeeld willen zijn moeten we de Heer en Zijn Woord liefhebben, afrekenen met zonden, het zelf haten en de lessen van het kruis leren; dit zal een voorbeeld zijn, niet alleen voor onze kinderen, maar ook voor alle heiligen.

© 2011 *Living Stream Ministry*